Automatika

Klasszikus szabályozás elmélet

VI.

Hibrid rendszerek

Óbudai Egyetem

Dr. Neszveda József

Hibrid rendszer

Manapság az irányító berendezések mikrokontrollert tartalmaznak, miközben a technológia folytonos és folyamatos jellemzőkkel működik.

Így a mért ellenőrző jel folytonos és folyamatos, amit ADC alakít át diszkrét jellé, és a kiadott végrehajtó jelnek folyamatosnak kell lennie, ami DAC és tartó szerv biztosít.

(Ha a jeleket a következő mintavételig regiszterben tároljuk, akkor az 0 típusú tartó szervnek felel meg.)

Az új mintavétel, és az előző mintából számolt érték kiadása egyszerre történik.

(A mintavételezés egy mintavételnyi idejű késleltetést okoz a szabályozási hurokban!)

Hibrid rendszer

A mintavétel okozta torzítás függ a jel kvantálásától, ami az ADC és a DAC felbontásától függ. Továbbá függ a T_S mintavételi időtől (sample time), illetve a körfrekvencia tartományban az ω_S mintavételi gyakoriságtól (sample rate).

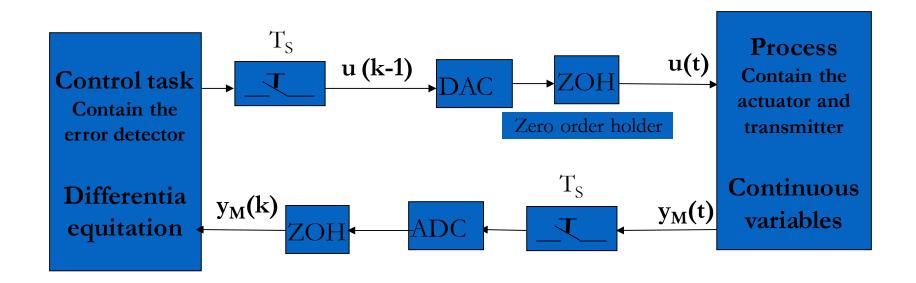
A mintavételezett ellenőrző jel $y_M(kT_S)$, valamint az ebből számolt $u(kT_S)$ végrehajtó jel diszkrét jelek sorozata, ahol "k" 0-tól az egész számok halmaza. Általánosan elfogadott egyszerűsítés, hogy a diszkrét jelekre x(k) alakban hivatkoznak.

A kvantálás okozta hiba

A kvantálásból származó hiba egy, de minimum fél nagyságrenddel kisebb, mint a mérő és beavatkozó eszközeink pontossága!

Ha ipari eszközökbe tesznek 16 bites ADC és DAC átalakítót, akkor is a zaj és a monotonitás miatt legtöbbször csak 12 bitet használnak belőle!

Mintavételezés

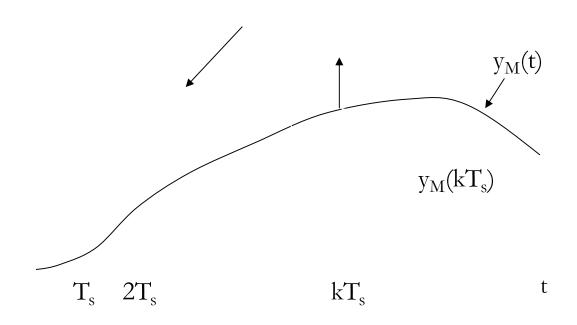

A ZOH (zero order holder) a következő mintavételig tartja az előző értéket, FOH (first order holder) interpolál az előző két mintavételi értékből.

Hibrid rendszerekben a FOH nem jár semmi előnnyel, mert kellően sűrű a mintavétel.

A mintavételezés hatása

Az ideális mintavétel Dirac impulzusok sorozataként definiálható.

A mintavételezett jel körfrekvencia átviteli függvénye

Az impulzus sorozat Laplace transzformáltja:

Két jel szorzatának Laplace transzformáltját konvolucios integrál adja:

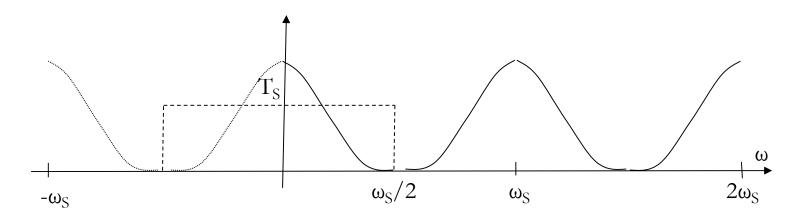
Az eredmény körfrekvencia tartományban:

Az eredmény végtelen sok felharmonikus összetevőt tartalmaz, ami torzítja az eredeti folytonos jel spektrumot!

Shannon mintavételi törvénye

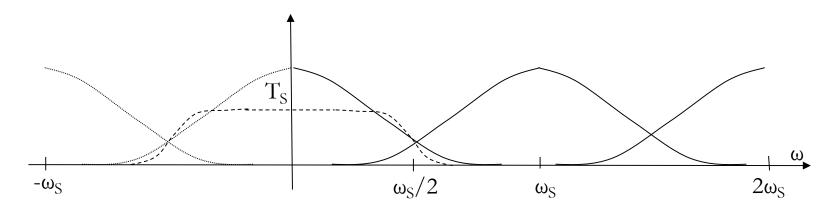
Az eredeti folytonos jelspektrum helyreállítható, ha az eredeti folytonos jel sávkorlátozott.

A mintavételi gyakoriság legalább a kétszerese kell, hogy legyen, mint a sávkorláti körfrekvencia és T_S erősítésű sávszűrőt kell alkalmazni.

A negatív körfrekvencia tartomány csak elméleti kiegészítés!

A valóságos folyamat

Egy valóságos fizikai, kémiai, stb. folyamat nem sávkorlátozott!

Jól látszik a fenti ábrából, hogy a szűrő által elveszített és az első felharmonikusból nyert értékek annál pontosabban kiejtik egymást, minél ideálisabb a szűrő karakterisztika.

A további felharmonikusok egyre kisebb és kisebb amplitúdóval, de végtelen sok összetevővel torzítást okoz!

Tapasztalati mintavételezési idő

Szürke doboz modell esetén ismertek az időállandók. A javasolt mintavételi idő:

Szakasz modell közelítés esetén a közelítő időállandók az ismertek. Mindig 100 feletti értékkel osszuk az időállandók összegét!

Fekete doboz modell esetén, feltételezzük, hogy a beállási idő nagyjából ötszöröse az idő állandók összegének. A javasolt mintavételi idő:

A mintavételezés becsült hibája

Feltételezzük, hogy a mintavételezési körfrekvencia felénél az amplitúdó átvitel jóval kisebb, mint 1 és a szűrő ideális:

A fenti becslés figyelembe vette, hogy az amplitúdó összetevők nem azonos fázisban hatnak!

A jelspektrum alul áteresztő szűrő jellegű és az amplitúdó átvitel $e^{-\alpha}$ jellegűen csökken:

A mintavételezés okozta becsült amplitúdó hiba

Az amplitúdó átvitel integrál értéke a mintavételi körfrekvencia felétől az nagyobb, mint a háromketted, ötketted, stb. körfrekvenciáktól számított levő amplitúdó átvitel integrál értékek összege:

Így a hiba felső határa:

A becsléskor egységnyi erősítéssel számoltunk. Ha van az eredő szakasznak erősítése, akkor az arányosan növeli a hibát.

Becsült hiba

A módszer a várható hiba pontos meghatározására nem alkalmas, de ad egy felső becslést.

	$\frac{1}{10s+1} \cdot \frac{1}{0.1s+1}$	$\frac{1}{10s+1} \cdot \frac{1}{2s+1} \cdot \frac{1}{0.2s+1}$
$E_{S} \le 5 \cdot \left y_{M} (j \frac{\omega_{S}}{2}) \right $	$\frac{\omega_{\rm S}}{2}$; $E_{\rm S}$	$\frac{\omega_{\rm S}}{2}$; $E_{\rm S}$
$\frac{\omega_{\rm S}}{2} = \frac{\pi}{T_{\rm S}} = \frac{\pi \cdot 150}{\sum T_{\rm j}}$	$\frac{\omega_{\rm S}}{2} = 46.7 \frac{\rm rad}{\rm sec}$; $E_{\rm S} = 0.18 \cdot 10^{-2}$	$\frac{\omega_{\rm S}}{2} = 38.6 \frac{\rm rad}{\rm sec}$; $E_{\rm S} = 0.02 \cdot 10^{-3}$
$\frac{\omega_{\rm S}}{2} = \frac{\pi}{T_{\rm S}} = \frac{\pi \cdot 100}{\sum T_{\rm j}}$	$\frac{\omega_{\rm S}}{2} = 31.1 \frac{\rm rad}{\rm sec}; E_{\rm S} = 0.49 \cdot 10^{-2}$	$\frac{\omega_{\rm S}}{2} = 25.8 \frac{\rm rad}{\rm sec}$; $E_{\rm S} = 0.07 \cdot 10^{-3}$
$\frac{\omega_{\rm S}}{2} = \frac{\pi}{\rm T_{\rm S}} = \frac{\pi \cdot 50}{\sum \rm T_{\rm j}}$	$\frac{\omega_{\rm S}}{2} = 15.6 \frac{\rm rad}{\rm sec}$; $E_{\rm S} = 1.73 \cdot 10^{-2}$	$\frac{\omega_{\rm S}}{2} = 12.9 \frac{\rm rad}{\rm sec}$; $E_{\rm S} = 0.53 \cdot 10^{-3}$

A mintavételezésből származó hiba

 Amennyiben az eredő szakasz rendelkezik domináns (másfél vagy több nagyságrend) időállandóval, akkor 100, illetve 500 feletti számmal osszuk az időállandók összegét, illetve a beállási időt!

• A túl sűrű mintavétel feleslegesen terheli a CPU erőforrását. Természetesen minél sűrűbb a mintavétel, annál pontosabb. De túl sűrű mintavétel esetén csak dupla hosszú lebegőpontos számábrázolással biztosítható a megfelelő pontosság, ami szinten terheli az erőforrást!

Mintavételezési idő az eredő szakasz körfrekvencia függvényéből

A mintavételezés TS holtidőt generál a szabályozási körbe.

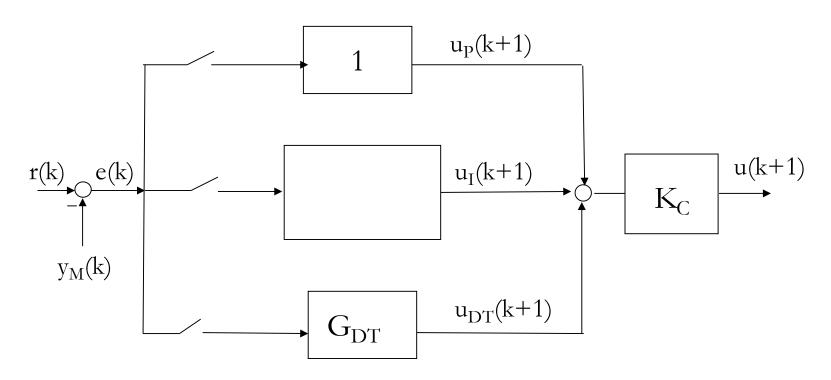
A holtidő az amplitúdó menetet nem befolyásolja, viszont lineárisan növekvő fázistolást eredményez. Ha a holtidős tag fázismenetén $2\omega_S$ körfrekvencián 1 [rad] fázistolást engedélyezünk, akkor az ω_C vágási körfrekvencián a fázistolás az alábbi aránypárral számítható 0.1° és 0.5° fok közötti fázistorzítást engedélyezve:

Az aránypár az alábbi alakba is átírható:

Ha nincs vágási körfrekvencia az eredő szakasz körfrekvencia függvényén, akkor az első törésponti körfrekvenciával kell a számítást elvégezni!

Mintavételes PIDT kompenzáló tag

Az integrál "windup" és a "bumpless"

Az u(k+1) regiszter véges. Például (0-4095) számértéket vehet csak fel ha a DAC 12 bites felbontású. Ha engedjük, hogy az u_I(k+1) regiszter értéke bármennyit növekedjen vagy csökkenjen, akkor telítődés léphet fel (windup), és a hibajel előjelének megváltozása, bár változtatja az u_I(k+1) regiszter tartalmát, hosszú ideig nem hat a kimeneten.

Kézi üzemmódban az u(k+1) regiszter tartalmát a kezelő adja meg. Automata üzemmódba kapcsoláskor az algoritmus számol egy új u(k+1) értéket, ami nagyon eltérhet az utolsó értéktől és így a végrehajtó jel ugrásszerűen felvesz egy új értéket. Üt egyet (bump) a végrehajtón.

Az integrál "windup" és a "bumpless"

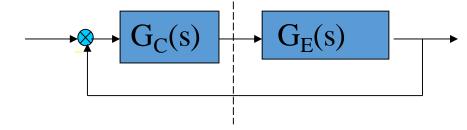
Ha a kiszámolt u(k+1) érték túllép valamely határértéken, akkor az végrehajtó jelet valamely végértéken megfogjuk és az u_I(k+1) regiszter tartalmát az előző u_I(k) értékre célszerű visszaállítani. Így amint változik a hibajel tendenciája (elég, hogy csökken) változik a végrehajtó jel is.

Automata üzemmódba kapcsoláskor az új u(k+1) azonos az u(k) értékkel, és az $u_I(k+1) = u(k) - u_P(k) - u_{DT}(k)$ regiszter tartalmát számolja ki az algoritmus. Az u(k+1) időpontban a végrehajtó jel a PIDT algoritmus szerint kap új értéket. Ha a hibajel keveset változik, akkor a végrehajtó jel is.

Kompenzálás pólus áthelyezéssel Szürke doboz modell

Pólus áthelyezés

A legkisebb értékű pólusok a legnagyobb idő állandók.

Az önbeálló jellegű eredő szakasz két legkisebb pólusát kiejtve a PIDT kompenzáló tag két zérusával egyes típusúvá tesszük és gyorsítjuk a szabályozási kört.

Három ismeretlen, két egyenlet!

Pólus áthelyezés

Együttható összehasonlítással

Az A_D differenciális erősítést értékét meg kell választani!

A T_I értékét kifejezve a második egyenletből és behelyettesítve az elsőbe:

A két gyök T_I és T, és így $T_D = A_D * T$

Mintafeladat MATLAB "compPZR" könyvtár

Pólus áthelyezés

Integráló jellegű eredő szakasz esetén PIDT kompenzáló tag helyett PDT kompenzáló tagot alkalmaznak, és így csak a legkisebb pólust ejtik ki.

A módszer a K_C erősítés értékét nem szolgáltatja, az külön paraméterként használható a kívánt fázistartalék beállítására.

Példa: Legyen az eredő szakasz átviteli függvénye az alábbi:

Alkalmazva a MATLAB "pole" parancsát:

$$p_1 = -21.07$$
; $p_2 = -2.88$; $p_3 = -0.4$; $p_4 = -0.049$; $tau1 = 20.37$; $tau2 = 2.48$

Az A_D differenciálási erősítést meg kell választani!

Pólus áthelyezés

Együttható összehasonlítással

Az A_D differenciális erősítést értékét meg kell választani! Legyen 9!

A T_I értékét kifejezve a második egyenletből és behelyettesítve az elsőbe:

roots(1 - 22.85 5.052) A két gyök $T_I = 22.63 sec.$ és T = 0.223 sec

Így $T_D = A_D * T = 2.07 sec$

Beállított értékek: $T_I = 22.6$ sec., $T_D = 2.1$ sec. és T = 0.23sec.